

[Knud Kristensen.]

efter hvilke Principper der skal lignedes, hvordan kan den saa være inde i, paa hvilket Niveau en Ejendom i Virkeligheden skal ansættes? Jeg kan ikke se, at disse Folk kan faa nogen virkelig Sagkundskab paa disse Omraader, hvis de ikke er med i det vejledende Arbejde, som nu er tiltænkt Ligningsraadet.

Dertil kommer, at Klagebehandlingen inden for Ejendommene er ogsaa Vejledning. Enhver Klagebehandling, enhver Ansættelse af en Ejendom fra Over-Skyldraadets Side, er en Vejledning til kommende Vurderinger, baade Omvurderinger og almindelige Vurderinger. Og hvis nu Skatteretten, som jo skal give denne Vejledning, og saa Ligningsdirektoratet, som ogsaa skal give Vejledning, giver forskellig Vejledning, hvad skal saa Vurderingsmændene og Skyldraadsformændene, som skal rette sig derefter, gøre? Der er to forskellige Vejledninger, og de staar omtrent lige højt, de to Parter er lige suveræne baade med Hensyn til at give Vejledning og til at afgøre Klager.

Jeg mener derfor, at det er en uløselig Opgave, der her er stillet med Hensyn til Ejendommenes Vurdering. Det er en uløselig Opgave, der er stillet Skatteretten, Klageretten, hvis ikke den har været med i hele det forberedende og vejledende Arbejde, saaledes at den er indstillet derefter og kendt dermed.

Jeg tror, som sagt, ikke, at der ved dette Lovforslag vindes noget, jeg tror tværtimod, der tabes noget rent sagligt. Men een Ting er jeg sikker paa, at der bliver en betydelig større Udgift, for jeg tror ikke, at Kontorpersonalet hverken ved Landsoverskatteraadet eller ved Over-Skyldraadet i væsentlig Grad kan formindskes, men hvad jeg er sikker paa, det er, at der skal baade overordnet og underordnet Kontorpersonale ved Skatteretten. Derfor tror jeg, at det eneste, vi faar ud af Gennemførelsen af dette Lovforslag, er en Forringelse af selve Vurderingsarbejdet og en Fordyrelse deraf, og derfor kan jeg ikke deltage i Begejstringen over dette Lovforslags Gennemførelse, og det vil man sikkert let forstaa, naar jeg har den Opfattelse, jeg her har givet Udtryk for.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker samtlige Ordførere for de velvillige Udtalelser, der er fremsat angaaende Lovforslaget, og for Tilsagnet om at ville medvirke til dets Fremme. Bortset fra Indvendingerne fra den sidste ærede Taler, som jeg senere skal gøre nogle Bemærkninger

til, er det ikke væsentlige Indvendinger, der er fremsat over for Lovforslaget.

Jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Retoft, som ønskede Præcisering paa visse Punkter — og det samme kan gælde ogsaa andre Detailbemærkninger, der er fremsat —, at det er Ting, som vi bedst forhandler om i Udvalget, og dér skal jeg naturligvis være villig til at deltage i en Drøftelse af disse Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen var paa en Maade ikke tilfreds med, at det foreliggende Lovforslag var det første Resultat af Skattekommissionens Arbejde. Det ærede Medlem spurgte, om det nu var Mening, at man skulde ind i en stykvis Revision af hele vor Skattelovgivning, og mente, at det vilde ikke være heldigt. Deri er jeg for saa vidt enig med det ærede Medlem. Naar Lovforslaget er fremkommet netop paa dette Tidspunkt, har det for det første den rent praktiske Begrundelse, at de to Formandsstillinger i Landsoverskatteraadet og Over-Skyldraadet er ledige, og at det, hvis man ønsker at omlægge Forretningerne her, vil være hensigtsmæssigt at gøre det paa et Tidspunkt, hvor man personelt set staar ganske frit. Dernæst mener jeg ogsaa — hvad jeg allerede har sagt, og hvad der ogsaa er fremhævet her i Dag —, at det vil være gavnligt, at Rammerne for de centrale Skattemyndigheder er i Orden paa det Tidspunkt, da man skal til at føre en Skattereform ud i Livet. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det centrale i Skattekommissionens Opgave maa være Spørgsmaalet om Byrdefordelingen inden for Beskatningen — det, som det hele til syvende og sidst staar paa. Men her er jeg af den Opfattelse, at dette ikke er det første, man skal arbejde med inden for en Skattekommission; det skal, om jeg saa maa sige, være *Slutstenen* paa Arbejdet. Man maa inden for Kommissionen *igennem* disse tekniske Revisionsarbejder — ganske vist skal de ikke fremmes stykkevis, men man maa igennem dem — for at faa det Grundlag, paa hvilket man kan bygge en Byrdefordeling op, saadan som man nu mener den skal være.

Det ærede Medlem omtalte § 4, der handler om Ligningsdirektoratets Deltagelse i Ligningsarbejdet ude i de lokale Omraader. Jeg skal herom sige, at det er min Opfattelse — og jeg forstaa, at det ogsaa er det ærede Medlems Opfattelse —, at denne Medvirken ude omkring først og fremmest skal være af vejledende Art og ikke paa dette Stadium af Ligningsarbejdet af egentlig korrigerende Art. Jeg anser det for at